

«Για την Κύπρο έντζιε λαλείτε τίποτε όμως...» (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το [αφοα](#) στις 13/11/25.

Περιεχόμενο

Το 1ο Εναλλακτικό Φεστιβάλ Βιβλίου Λευκωσίας είναι γεγονός!

✍️ Μάριος Φιλίππου

Όσο η γενοκτονική πολιτική του Ισραήλ συνεχίζει να εκτυλίσσεται στη Γάζα, τόσο περισσότερο φουντώνουν οι αντιδράσεις των πολιτών σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, με εκδηλώσεις και λοιπές δράσεις διαμαρτυρίας να διοργανώνονται με σκοπό να τερματιστεί η συνενοχή του δυτικού κόσμου στην εθνοκάθαρση των Παλαιστινίων.

Sea of people march across Sydney Harbour Bridge calling for an end to killing in Gaza (<https://www.theguardian.com/australia-news/2025/aug/03/julian-assange-joins-pro-palestine-march-a-cross-sydney-harbour-bridge-before-police-stop-rally-amid-safety-concerns-ntwnfb>) Η εν λόγω τάση διαμαρτυρίας δεν άργησε να εκδηλωθεί και στην Κύπρο, όπου παρατηρείται μια όλο και αυξανόμενη έκφραση δυσαρέσκειας για όσα εκτυλίσσονται στην περιοχή, αλλά και για τη στάση της κυβέρνησης Χριστοδουλίδη στο όλο ζήτημα.

Ταυτόχρονα, παρατηρείται και η επίσης εντεινόμενη ανάγκη από μια ομάδα ανθρώπων να υπονομεύσουν αυτή την προσπάθεια. Καθώς τα γεγονότα όμως δεν μπορούν να διαψευστούν και οι πάνω από 60,000 θάνατοι Παλαιστινίων (Shurafa & Magdy, 2025) μαρτυρούν πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας την πολιτική εξόντωσης που επιδιώκει η ισραηλινή κυβέρνηση, τα επιχειρήματα όσων προσπαθούν να σωπάσουν τις φωνές των διαμαρτυρομένων δεν αφορούν πλέον το αν ο αγώνας των Παλαιστινίων είναι δίκαιος αλλά αλλάζουν κατεύθυνση.

Στο συγκεκριμένο άρθρο θέλω να επικεντρωθώ σε ένα από τα πιο δημοφιλή επιχειρήματα κατά του αγώνα για την Παλαιστίνη τον τελευταίο καιρό. Συγκεκριμένα, αναφέρομαι σε όσους, όποτε και όπου εγείρεται το ζήτημα της Παλαιστίνης, αναφέρουν ότι «Ούλλοι τούτοι που διαμαρτύρονται για τη Γάζα, για την Κύπρο εν λαλούν τίποτε...», ή κάποια παραλλαγή της παραπάνω φράσης. Θέλοντας με λίγα λόγια να πουν ότι όσοι διαμαρτύρονται για τη γενοκτονία στη Γάζα μισούν κάθε τι ελληνικό, είναι απάτριδες, νοιάζονται μόνο για τους άλλους λαούς αλλά ποτέ για τον δικό τους και άλλα τέτοια.

Στις παρακάτω γραμμές επιθυμώ να αποδομήσω το εν λόγω αφήγημα τονίζοντας τόσο τις διαφορές μεταξύ των δύο προβλημάτων, όσο και την ανάγκη της εποχής που προστάζει το να είμαστε πιο έντονοι για όσα γίνονται στη Γάζα σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη διένεξη.

Το προαναφερθέν αφήγημα έφτασε στην κορύφωση του έπειτα από την οργάνωση διαμαρτυρίας για την επίσκεψη του Χριστοδουλίδη στο Ισραήλ από 12 οργανωμένα σύνολα έξω από το προεδρικό, αφού

λίγες μέρες αργότερα ήταν προγραμματισμένη η επίσκεψη Ερντογάν στα κατεχόμενα. Συνεπώς, η αντίδραση αφορούσε δήθεν την απόφαση εκδήλωσης διαμαρτυρίας για την επίσκεψη του ενός στο Ισραήλ αλλά όχι και για την αντίστοιχη επίσκεψη του Τούρκου προέδρου στην Κύπρο. Καταρχάς πρέπει να τονίσουμε ότι όσοι έτρεξαν να σχολιάσουν το συγκεκριμένο γεγονός παρέλειψαν να αναφέρουν πως διοργανώθηκε κοινή διαμαρτυρία Ε/κ και Τ/κ στον Άγιο Δομέτιο κατά της παράνομης επίσκεψης του Ερντογάν, ενώ υπήρξαν και έντονες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας από επανενωτικούς Τ/κ, στις οποίες υπήρξαν μάλιστα και συλλήψεις.

Αντιθέτως, αυτοί που έλαμψαν δια της απουσίας τους από τις εκδηλώσεις καταδίκης της επίσκεψης του Τούρκου προέδρου ήταν οι ίδιοι που διαμαρτύρονταν τάχα για το ότι η διαμαρτυρία για την Παλαιστίνη θα επισκίαζε την παράνομη επίσκεψη Ερντογάν, αφού κανένα κόμμα ή οργάνωση που ανήκει στον χώρο της εθνικιστικής Δεξιάς δεν διοργάνωσε εκδήλωση καταδίκης, ούτε έδωσε το παρόν της στον Άγιο Δομέτιο, ίσως διότι στην εκδήλωση έλαβαν μέρος και Τ/κ συμπολίτες μας.

Πέρα από τα προαναφερθέντα, είναι γνωστό πως ο κόσμος που συνήθως τάσσεται υπέρ του δικαιώματος των Παλαιστινίων στην ύπαρξη και την ελευθερία, ο ευρύτερος δηλαδή ιδεολογικός χώρος της Αριστεράς, έχει ξεκάθαρη και ένθερμη στάση υπέρ της επανένωσης της Κύπρου, για την οποία διοργανώνονται πάμπολλες δράσεις κάθε χρόνο από το 1974 και έπειτα.

Ο λόγος που είμαστε πιο έντονοι από καθετί άλλο για το θέμα της Γάζας από την 7η Οκτωβρίου 2023 και έπειτα, είναι οι αντικειμενικές διαφορές ανάμεσα στις δύο περιπτώσεις. Συγκεκριμένα, στην Κύπρο έχουμε να κάνουμε με ένα παγωμένο ζήτημα, με αποτέλεσμα η ζωή να κυλάει φυσιολογικά, καμία ουσιαστική διαφορά δεν υπάρχει, τουλάχιστον άμεσα, στην καθημερινότητα κάποιου που ζει στην Λεμεσό με αυτή κάποιου που ζει στο Βερολίνο, παρόλο που ο ένας εκ των δύο ζει σε μια χώρα υπό κατοχή. Αυτό συμβαίνει επειδή η Κύπρος, σε αντίθεση με την Παλαιστίνη, έχει κρατική υπόσταση, και οι πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας έχουν πλήρη δικαιώματα, ως πολίτες ενός ανεξάρτητου κράτους, μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντιθέτως, οι Παλαιστίνιοι ζουν είτε υπό καθεστώς «Απαρτχάιτ» στη Δυτική Όχθη και το ισραηλινό κράτος, δηλαδή ως πολίτες 2ης κατηγορίας με λιγότερα δικαιώματα από τους Εβραίους της περιοχής, είτε αντιμετωπίζουν μια εν εξελίξη ανθρωπιστική κρίση «τρομακτικών διαστάσεων», όπως χαρακτηρίζουν τα Ηνωμένα Έθνη όσα γίνονται στη Γάζα, με πάνω από 2 εκατομμύρια Παλαιστίνιους να αντιμετωπίζουν ελλείψεις σε τρόφιμα, νερό, φάρμακα και στέγαση, ως άμεσο επακόλουθο της αποικιακής πολιτικής του ισραηλινού κράτους.

Συγκεκριμένα, το Υπουργείο Υγείας της Γάζας επιβεβαιώνει περισσότερους από 59.000 νεκρούς και πάνω από 143.000 τραυματίες, εκ των οποίων εκατοντάδες έχουν σκοτωθεί προσπαθώντας να εξασφαλίσουν βοήθεια, ενώ το 70% περίπου των κατοικιών έχει καταστραφεί ή υποστεί σοβαρές ζημιές, με τις υποδομές ύδρευσης, υγείας, ηλεκτρισμού και μεταφορών να έχουν καταρρεύσει (ΟCHA, 2025). Χρειάζεται λοιπόν περίσσια δόση θράσους και αυταπάτης για να υποστηρίξει κάποιος πως τα γεγονότα στην Παλαιστίνη και στην Κύπρο σήμερα είναι συγκρίσιμα.

Το ερώτημα, λοιπόν, δεν είναι γιατί κάποιος είναι πιο έντονος για την Παλαιστίνη. Οι διαφορές ανάμεσα στις δύο περιπτώσεις είναι ολοφάνερες • μόνο και μόνο το ότι στη Γάζα αυτή τη στιγμή σκοτώνονται παιδιά ενώ στη Λευκωσία όχι, θα έπρεπε να ήταν αρκετό ως εξήγηση. Το ερώτημα είναι γιατί δεν είναι όλοι τόσο έντονοι. Στην τελική, οι λεγόμενοι εθνικιστές, υποστηρίζουν πως είναι υπέρ της αυτοδιάθεσης των λαών και της δημιουργίας εθνών-κρατών, θα έπρεπε λοιπόν να είναι οι πρώτοι που θα τάσσονταν υπέρ ενός λαού που διεκδικεί την αυτοδιάθεσή του μέσω της δημιουργίας ανεξάρτητου κράτους, ειδικά τη στιγμή που η Κύπρος κάποτε υπήρξε υπό αποικιοκρατία, ενώ σήμερα ζητεί να της αποδοθούν παρανόμως κτηθέντα κατεχόμενα εδάφη.

Η απάντηση φυσικά είναι γνωστή. Οι εθνικιστές δεν νοιάζονται για την ελευθερία των λαών, πέρα από όσους οι ίδιοι κρίνουν πως ανήκουν ταυτοτικά στην ίδια ομάδα μαζί τους, και η λεγόμενη

ελευθερία των οποίων έρχεται σε άμεση αντιδιαστολή και σύγκρουση με όσους κρίνουν οι ίδιοι «ξένους». Αυτό συμβαίνει λόγω της αδυναμίας τους να εξηγήσουν κοινωνικά και γεωπολιτικά φαινόμενα με βάση συστημικούς παράγοντες. Κατ' επέκταση, χρειάζονται αναγκαστικά «αποδιοπομπαίους τράγους» στη μορφή εθνοτικών, έμφυλων και άλλων ταυτοτικών ομάδων. Κάποτε ο ρόλος αυτός βάραινε τους Εβραίους της οικουμένης και οδήγησε στο Ολοκαύτωμα, σήμερα όμως ο Αντισημιτισμός αντικαταστάθηκε απο την Ισλαμοφοβία και οι Εβραίοι έγιναν οι φυσικοί σύμμαχοι της Δύσης, αφού αυτό βολεύει καλύτερα το σύγχρονο αφήγημα και τα δυτικά συμφέροντα.

Στην πραγματικότητα λοιπόν το «μιλάτε τζιαι για την Κύπρο» δεν προέρχεται από κάποια ξαφνική αγάπη για τα προδομένα εδάφη που χάσαμε το '74, αλλά αποτελεί μια προσπάθεια να στραφεί ο διάλογος μακριά από τα τεκταινόμενα στην Παλαιστίνη, έτσι ώστε να μην συζητηθούν οι 59.000 θάνατοι και οι πάνω από 4.000 αγνοούμενοι (UNHCR, 2025), να μην συζητηθούν οι συνθήκες λιμού που επέβαλε το Ισραήλ σε αθώους και να μην αποδοθεί δικαιοσύνη για τα εγκλήματα πολέμου του Νετανιάχου. Τα κίνητρα γι' αυτή τη στάση πηγάζουν από τη γνωστή λογική που χρησιμοποιεί κάθε ρατσιστική και φασιστική ιδεολογία ανά την ιστορία. Δηλαδή, την ανάγκη διαφοροποίησης μεταξύ «φίλων και εχθρών», με τους τελευταίους να αποτελούν υπαρξιακή απειλή, και κατ' επέκταση να νομιμοποιείται η εξουδετέρωσή τους. Από τον Carl Schmitt και τους Ναζί, μέχρι τους «συντηρητικούς» εθνικιστές Ευρωπαίους του σήμερα, τίποτα δεν άλλαξε παρά μόνο τα ονόματα των θυμάτων.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Παλαιστίνη](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2025](#), [αφσα](#), [Κοινότητα Αγώνα \(Ομάδα\)](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:palestine12>

Last update: **2025/11/29 09:07**

